

Og så ville jeg bede hr. Bjarne Laustsen om at læse forslaget grundigt igennem, inden vi hører mere af den slags.

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis det forslag, som Dansk Folkeparti og hr. Bent Bøgsted er kommet til at sige ja til, er for kompliceret, kan jeg anbefale hr. Bent Bøgsted bare at læse svaret på spørgsmål 48. Her står der, at Arbejdstilsynet er opmærksom på den særlige problemstilling, som Arbejdsmarkedsudvalget har nævnt, og at man vil prøve at tage højde for det i en kommende bekendtgørelse. Det vil sige, at det er ministeren, der kan bestemme det.

Dansk Folkeparti har ikke fat i noget som helst i denne her sag, ikke et eneste sted har man fat i noget, og det er synd for Dansk Folkeparti.

Derfor var det jo også helt tydeligt, at der slet ikke var et forhandlingsforløb om den her reform. Vi ville meget gerne have medvirket til et progressivt fremstød for arbejdsmiljøet, men allerede da reformen blev fremlagt den 10. juni sidste år, havde der været kontakt imellem regeringen og Dansk Folkeparti, hvor Dansk Folkeparti agerede skødehund og sagde: Vi siger ja til det hele og ja til at ophæve BST-pligten. Man er fuldstændig hamrende ligeglad med daginstitutionsområdet, transportområdet og rengøringsområdet.

Ikke engang et simpelt spørgsmål om, hvordan man skal screene Dansk Supermarked, en Bilkabutik, er der svar på, inden hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti er parate til at stemme ja til regeringens makværk. Det er for sølle.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I dag er jeg en glad mand. Det er jeg, fordi det i dag er en glædens dag for arbejdsmiljøet i Danmark. Om lidt vedtager vi nemlig det lovforslag, som skal omsætte arbejdsmiljøreformen til virkelighed; en arbejdsmiljøreform, som vil give arbejdsmiljøet et kæmpe løft.

Den første grund til, at arbejdsmiljøreformen vil give arbejdsmiljøet et løft, er, at samtlige danske virksomheder, og det er første gang i verdenshistorien, at noget land har vedtaget en sådan plan, skal have besøg af Arbejdstilsynet og have gennemgået arbejdsmiljøet. Virksomheder med arbejdsmiljøcertifikat slipper, de har nemlig dokumentation for, at de arbejder seriøst med arbejdsmiljøet.

At tjekke alle virksomheders arbejdsmiljø har aldrig før været en ambition for nogen regering, heller ikke da hr. Bjarne Laustsens venner, som ellers bryster sig af at have en høj arbejdsmiljøprofil, havde magten, men fra den 1. januar 2005 bliver det nu en realitet. Hvis screeningen af virksomheden viser, at alt umiddelbart er i orden, så får virksomheden og de ansatte at vide, at virksomheden ikke i første omgang er udpeget til et efterfølgende grundigt tilsyn, dvs. et tilpasset tilsyn.

Jeg har bemærket, at SF påstår, at hverken virksomheden eller de ansatte får noget at vide om udfaldet af screeningen, men det er ikke rigtigt, det står tydeligt i lovforslaget, så det vil jeg anbefale SF at læse.

Hvis den tilsynsførende under screeningen vurderer, at der er behov for at se arbejdsmiljøet nærmere efter i sømmene, udtages virksomheden til et efterfølgende tilpasset tilsyn. Arbejdstilsynet kan til hver en tid revurdere sin prioritering af screeningen og tilpasset tilsyn. Der er altså ingen virksomheder, der fredes og blot kan læne sig tilbage.

SF har så foreslået, at udfaldet af screeningen skal være en egentlig afgørelse, der kan ankes. Det ville i givet fald medføre, at Arbejdstilsynet skulle høre virksomheden, om den havde lyst til at blive udtaget til et efterfølgende tilpasset tilsyn, og at virksomheden kunne klage over tilsynets beslutning og på den måde forhale eller forhindre et tilsynsbesøg. Er det virkelig, hvad SF ønsker?

Hvis de ansatte mener, at deres virksomhed efter en screening burde have været udtaget til tilpasset tilsyn, men ikke er blevet det, kan de altid rette henvendelse til Arbejdstilsynet. I modsætning til SF har jeg stor tiltro til de tilsynsførendes dømmekraft. Jeg er sikker på, at Arbejdstilsynet vil revurdere sin prioritering, hvis der efterfølgende viser sig at være grundlag for det.

Kl. 12.50

Screeningrækkefølgen bliver sådan, at de virksomheder, der har det dårligste arbejdsmiljø, screenes først. Helt konkret betyder det, at vi først screener de nuværende BST-pligtige virksomheder og de virksomheder, der er ramt af et eller flere af de fire prioriterede arbejdsmiljøproblemer.

Socialdemokratiet har så foreslået, at de BST-pligtige virksomheder screenes til sidst. Hvordan kan man mene, at de virksomheder, der har det dårligste arbejdsmiljø, skal vente til sidst? Det ligger uden for min fatteevne. Det gælder da